

የቃሉ ሀይል

የእግዚአብሔር ቃል ሀይል አለው፡ አሰ 55:10-11 ላይ <<ከእኔ አፍ የሚወጣው ቃል፤ መፈሰ የሆነው ቃል ወይም የጊዜው ቃል የሚኖረው ያደርጋል የላከሁትን ይፈጽማል እንጂ ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም>> ይላል፡፡ እውነት ነው መፈሰ የሆነው ቃል ከእኔ ከወጣ ብዙ ስራን ይሰራል፡፡ አብዛኛዎቻችን ወደ እርሱ የመጣው በእንደ አጋጣሚ ይህ የተሳለ ቃል ወሳኝነትን መከታተል የሚጠይቅ ቦታ ስላገኘ ነው፡፡ የእግዚአብሔር ቃል እብ 4:12-16 ላይ ሲገልጸው የሚሰራ እና ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ የተሳለ እና ወደ ጠቀሜታ ማንነታችን ዘልቆ ልባችንን እንደሚረግጥ እና በእርሱ ፊት ሁሉ ነገር የተገለጠ እና የተረቆተ እንደሆነ ይናገራል፡፡ አዎ የሚሰራ ነው፡፡ ቃሉ ነፍስን ይመላሳል፤ ደስታን ይሰጣል፤ ከጥፋት ያወጣል ወዘተ፡፡

ምሳ 15:23-24 <<ቃልም በጊዜው ምንኛ መልካም ነው፡፡ በታች ካለው ከሰላም ያመልጥ ዘንድ የህይወት መንገድ አስተዋዩን ሰው ወደ ላይ ይወስደዋል>> ይላል፡፡ <<ቃልም በጊዜው ምንኛ መልካም ነው>> የሚለው ሀሳብ በጊዜው ወይም በሚፈለግበት ሰዓት በእግዚአብሔር መፈሰስ ስለተነገረ ሬማ ስለሆነው የእግዚአብሔር ቃል ነው የሚናገረው፡፡ የእንደዚህን አይነት ቃል ወደነት ሲናገር <<ምንኛ መልካም ነው>> ይለዋል፡፡ ማለትም ስራን የሚሰሩ ለወጥን የሚመጡ ካለንበት ማጥ የሚወጣ ባለጠላት የሆነ ቃል እንደሆነ ነው የሚሳየን፡፡ ይህ ቃል ከሚቀጥለው ሃሳብ ጋር ተያያዥኝ ት ያለው ይመስላል፡፡ ይህ ቃል ነው ከሰላም የሚሰጠው፡፡ <<ወደ ላይ ይወስደዋል>> የሚለው ሀሳብ መፈሰስ የሆነው ቃል ብርቱ እንደሆነ ያሳያል፡፡ ምሳ 13:14 ላይ ከዚህ ቃል ጋር ተመሳይነት አለው፡፡ እንዲህ ይላል፡- <<ሰው ከሞት ወጥቶ ያመልጥ ዘንድ የጠቢብ ሰው ትምህርት የህይወት ምንጭ ነው፡፡ >> ቃሉ የሚለየትን ጸጋ በመጠነኛ አቅጣጫ በመሰለወጥ ከብዙ ወደ ሞት ከሚወስዱ ወጥቶች ያስመልጠናል፡፡

የሀ 8:31-32 እንዲህ ይላል፡- <<እናንተ በቃሌ ብዙኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙር ናችሁ እውነትንም ታወቃችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል፡፡ >> አዎ የቃሉን ሀይል በህይወቴ አይቆዩም፡፡ ለቃሉ የሚገባው ጊዜና ልብ ከሰጠኝ ከብዙ ጉድ ያወጣል፡፡ በተግባር ደረጃ ይህ የህይወት ቃል ወደ ወሳኝ በመጣቱ ከሀጠቆት፣ ከሚጠጥ፣ ከሚቆይ እና ከሰጋራ ሰብ መንጭ አወጥቶኛል፡፡ እላዬ ላይ የነበረው የሰብ ቀንበር ቀላል አልነበረም ግን ይህ ሀይል ያለው ቃል ማሉ በማሉ ነጻ አድርጎኝ በነጻነት ተለቅቄ ያለ ምንም ባርነት እየኖርኩ እገኛለሁ፡፡

የጠትንም ተግዳሮት የምናሸንፍበት ዋና መሪዎችን ይህ ሀይል ያለው የእግዚአብሔር ቃል ነው፡፡ መሳ 45:5 ላይ እንዲህ ይላል፡- <<ሀያል ሆይ ፍላጻዎችህ የተሳሉ ናቸው እነርሱም በንጉስ ጠቶች ልብ ወለጥ ይገባሉ አህዛብም በበታችህ ይወድቃሉ>> ይህ ቃል የሚናገረው ሬማ ሆኖ በአፋችን ላይ ስለተዘጋጀው ቃል ነው የሚናገረው፡፡ በሕይወታችን ሬማ የሆነ ቃል ደግሞ ማንኛውንም ተግዳሮት ጥሶ የመገባትና ነገሮችን የሚወጥ ችሎታ አለው፡፡ የአጋንንትን ሚብክ እቅድም መቆራረጥ ይችላል፡፡ አንድ ወቅት የሞሰራበት ቦታ የሚመኝ ነበረና ወደ ጌታ በዛ ጉዳይ እጸልይ ነበር፡፡ አንድ ፓስተር ወደ ሞሰራበት በሮ መጥቶ ልጸልይልህ አለኝና <<የጌታ መፈሰስ ጠቶችን አጠፋህልህ ይልህል>> ብሎ የሚጠይቅ መፈሰሳዊ መልእክት ነግሮኝ ሄደ፡፡ ያ መልእክት የጊዜው መልእክት ስለነበር ልረሳው በሚችለው ሁኔታ አሁንም ልቤ ወለጥ ተቀርቅሮ አለ፡፡ ከዚያ በኋላ በትንሽ ጊዜ ወለጥ ያን ቦታ ለቅቄ በብዙ መሰፈርት የሚሰጥ ቦታ መሰፈርት ጀመርሁ፡፡ የጊዜው ቃል ሲመጣ ነገሮችን በፍጥነት የሚወጥ ችሎታ አለው፡፡

ቃሉ ለህይወታችን ወቅትን የሚጠነክር ችሎታ አለው፡፡ መሳ 119:73 ላይ <<እጆችህ ሰሩኝ አበጃጃኝም>> እንደሚል ቃሉ እያቀና እና እያስተካከለ ፍጻሜችን ይለውጣል፡፡ በጥበብ በጥበብ በእምነት እና በፍቅር እንደናድግ እያደረገ ደምቆ የሚቆይ መልእክት ያደርገናል፡፡ እጅግ የምወደው ይህንን ሀሳብ የሚልጽ ሀሳብ መሳ 51:18 ላይ ይገኛል፡- <<አቤቱ በወደታህ ጽዮንን አሰማራት የአያሩሳሌምን ቅጽሮች ስራ፡፡ የጽድቁን መጠቀሚያ መጠቀም የሚቀጠልንም መጠቀሚያ በወደደህ ጊዜ ያን ጊዜ በመጠቀም ላይ ፍራዳዎችን ይሰጣሉ፡፡ >> የእግዚአብሔር ቃል ወሳኝነትን በመሰፈርትና በመቆየት እንደ እርሱ ፈቃድ የሆነ መጠቀሚያ እና አምልኮ እንደንሰጥ ያደርገናል፡፡ ወሳኝነትን በሚገባ ሳይሰራ የምንሰጠው መጠቀሚያ ምክንያትም ሆነ አምልኮ ከጧ አያልፍም፡፡ ነገር ግን ለቃሉ ያልተከፋፈለ ልብን ሰጥተን በበቂ ሁኔታ ከከተማ ብዙ ወ ካጠናነው እና ካሰላሰልነው ወሳኝነትን ከምናስበው በላይ ያሰማራለን፡፡ ስለዚህም አምልኮአችን እና ስግደታችን እውነተኛ (authentic) እና በጌታ ዘንድ ተቀባይነት ያለው ይሆናል፡፡ ጌታ ሆይ ፍጻሜችንን የሚሳምረውን የቃልህን ደጆች ከፈትልን፤ በቃልህ ወለጥ ያለውን እንቁ እንደናይ አብራልን!